

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/171/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1624200574
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Šefčíková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:1624200574.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Šefčíkovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a JUDr. Petra Kalatu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., narodený XX.XX.XXXX, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, dieťa matky: B. C., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. XXX, zastúpená splnomocnencom: JUDr. Katarína Drobná, LL.M., advokátka so sídlom Kozia 29, Bratislava, a otca: A. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E., F., aktuálne bytom G. XX, H., o úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Malacky č. k. 34P/21/2024-259 zo dňa 25.04.2025, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky. Právo zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok zveril obom rodičom. Uložil povinnosť otcovi prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 200,- eur mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 14.02.2024. Zročné výživné za obdobie od 14.02.2024 do 25.04.2025 vo výške 2610,30,- eur je otec povinný zaplatiť k rukám matky spolu s bežným výživným, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý kalendárny týždeň v stredu v čase od 16:00 do 19:00 hod. a prvé dva mesiace od právoplatnosti rozsudku každý párný víkend v sobotu od 10:00 hod. do 18:00 hod., následne každý párný kalendárny týždeň od soboty od 09:00 hod. do nedele do 18:00 hod. Otec si v určenom čase maloletého prevezme v mieste bydliska matky a v určenom čase ho matke v mieste jej bydliska odovzdá. Zároveň zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením tunajšieho súdu č. k. 34P/21/2024-64 zo dňa 19.03.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 15CoP/67/2024-118 zo dňa 23.05.2024. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou článku 5, § 24 ods. 1, 3, 4, 5, § 25 ods.2, § 28 ods. 1, 2, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoR“), článkom 3 Dohovoru o právach dieťaťa, článkom 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, vecne tým, že návrh matky na úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletému bol dôvodný, keďže nežili v spoločnej domácnosti a na tejto úprave sa nevedeli dohodnúť.

3. Zistil, že rodičia neboli manželmi, v spoločnej domácnosti nežili od júna 2023. Matka navrhla zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti s tým, že každý z rodičov bude oprávnený maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach samostatne, otec bude prispievať na výživu maloletého

výživným vo výške 200,- eur mesačne k rukám matky a otec bude oprávnený stretávať sa s maloletým prvé dva mesiace od právoplatnosti rozsudku každý párný víkend v sobotu od 10:00 hod. do 18:00 hod. a následne každý párný víkend od soboty od 10:00 hod. do nedele do 12:00 hod. s tým, že otec maloletého vyzdvihne a následne po skončení styku odovzdá v mieste bydliska matky. Svoj návrh odôvodnila tým, že otec si sám určoval pravidlá styku, nerešpektoval režim maloletého a výživné platil iba sporadicky. Poukázala tiež na skutočnosť, že jej neboli známe bytové pomery otca. Jeho agresívne prejavy svedčia o nevhodnom výchovnom prostredí. Otec zároveň sám uvádzal, že je užívateľom marihuany. Otec navrhol zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti, keďže takúto formu starostlivosti nemožno vylúčiť len pre narušenú komunikáciu rodičov. Spočiatku uhradil výživné 200,- eur. Uvádzal, že matka sa živila poskytovaním sexuálnych služieb, čo matka dôrazne poprela tvrdiac, že poskytovala tantrické masáže, k čomu získala certifikát. Napokon, uvedenou prácou sa už ani neživil. Rodičia sa v priebehu konania dohodli na dočasnej úprave styku otca s maloletým, matka súhlasila s prespatím maloletého u otca, ale podľa jej tvrdení iba z obavy pred vyhrocujúcim sa konfliktom. Maloletý na predstavu o prespatí u otca podľa nej reagoval odmietavo. Kolízny opatrovník mal za to, že otec nemal dostatočné zručnosti na realizáciu striedavej osobnej starostlivosti a mal pochybnosti o tom, ako bude maloletý prospievať pri prespávaní u otca, preto navrhol, aby bolo stretávanie s otcom upravené tak, že prvé dva mesiace bude mať styk upravený na soboty od rána do večera, keď si maloletého prevezme v bydlisku matky, aj ho tam odovzdá a v nasledujúcom období už aj s prespatím v domácnosti otca. Okresný súd Malacky uznesením č. k. 34P/21/2024-64 zo dňa 19.03.2024, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 15CoP/67/2024-118 zo dňa 23.05.2024 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 120,- eur mesačne počnúc dňom 19.03.2024. Zo správy zo šetrenia pomerov na strane rodičov Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky zistil, že matka žila s maloletým a jej matkou v 3-izbovom byte vo D. E., kde boli dňa 05.03.2024 prešetrené pomery, pričom boli konštatované vhodné podmienky pre zabezpečovanie osobnej starostlivosti o maloletého. Styk otca prebiehal každý druhý víkend, pričom matka vychádzala s matkou otca lepšie ako s otcom. Maloletého v piatok vyzdvihol otec so starou matkou v bydlisku matky a matka si dieťa prebrala v bydlisku otca (v tom čase) v C.. Maloletý sa na otca tešil, bol s otcom rád. Pomery na strane otca boli prešetrené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava dňa 13.03.2024, a to v 2-izbovom byte v C., kde žil spolu so svojou matkou a sestrou. V domácnosti otca boli konštatované vyhovujúce podmienky pre starostlivosť o maloleté dieťa. Otec sa s maloletým stretával podľa dohody s matkou. Dňa 08.03.2024 úrad namiesto otca kontaktovala otcova matka, ktorá im oznámila, že si chce dať maloletého zveriť do svojej starostlivosti. Poučili ju, aby neprimeraným spôsobom nezasahovala do rodičovských práv a povinností rodičov. U otca bolo dňa 12.02.2025 vykonané opakované šetrenie z dôvodu presťahovania do 3-izbového bytu v H., kde žil so svojou matkou a sestrou. Maloletý mal v domácnosti otca vytvorené vhodné bytové a sociálne podmienky pre zdravý vývin. V danom čase maloletý u otca neprespával, podľa tvrdení otca z dôvodu, že matka mu prespatie neumožnila. Rodičia sa v priebehu konania dohodli na stretávaní sa otca s maloletým, avšak z komunikácie medzi rodičmi (č.l. 229) vyplynulo, že otec tieto príležitosti nevyužíval. Z komunikácie tiež vyplynulo, že otec nerešpektoval spánkový režim maloletého (č.l. 14). Zo záznamov príspevkov otca na sociálnej sieti (č.l. 147-148) zistil, že tvrdenia matky o užívaní marihuany otcom boli dôvodné, keďže aj sám otec potvrdil užívanie marihuany v rámci šetrenia pomerov (č.l. 63), pričom vylúčil jej užívanie počas starostlivosti o maloletého. Zo správy o maloletom z Materskej školy D. E. zo dňa 13.03.2025 zistil, že maloletý mal pravidelnú dochádzku, starostlivosť o dieťa bola výborná, do materskej školy chodil čistý, primerane oblečený. Komunikácia s matkou bola bezproblémová, zaujímala sa o dianie v materskej škole, poplatky boli vždy včas uhradené. Maloletý sa občas počas odpočinkovej činnosti pocikal, nebolo to však pravidlom. Pripisovali to možnej reakcii na určitú emocionálnu zmenu počas určitých období. Starostlivosť hodnotili ako dobrú po fyzickej ako aj emocionálnej stránke. Z trestného rozkazu Okresného súdu Malacky č. k. 3T/11/2025-118 zo dňa 31.03.2025 zistil, že otec bol uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní tri mesiace s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou 18 mesiacov, v ktorej mu bola uložená povinnosť zaplatiť zameškané výživné. Zo správy psychologičky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky zo dňa 17.04.2025 zistil, že dňa 10.02.2025 bolo poskytnuté psychologické poradenstvo a psychologická starostlivosť matke individuálnou formou v počte dvoch hodín. Spoločné psychologické poradenstvo obom rodičom poskytované nebolo. K vyživovacej povinnosti mal za preukázané, že matka v čase podania návrhu poberala rodičovský príspevok v sume 533,- eur a prídavky na dieťa v sume 60,- eur, ktoré poberala naďalej. Od 02.04.2024 mala založenú živnosť, vykonávala administratívnu činnosť a svoj mesačný príjem uvádzala v sume 750,- eur. Inú vyživovaciu povinnosť nemala. Jej priemerné mesačné výdavky pozostávali z hypotéky 506,-

eur, energií v domácnosti 150,- eur, ostatných výdavkov (mobilný paušál, životné poistenie, sporenie pre maloletého) 120,- eur a stravy, ktorej výšku presnejšie nešpecifikovala. Vlastnila byt, v ktorom bývala spolu s maloletým a svojou matkou, ktorá sa podieľala na výdavkoch domácnosti. Otec bol zdravý muž v produktívnom veku, mal vyživovaciu povinnosť len k maloletému. Z odpovede zamestnávateľa otca I. B. B. zistil, že otec zarobil za jediný celý odpracovaný mesiac, máj, sumu 1 059,77,- eur, v uvedenom zamestnaní skončil pracovný pomer dohodou. Otec mal živnostenské oprávnenie v predmete podnikania - údržba motorových vozidiel bez zásahu do motorickej časti vozidla. Nebol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, nepoberal žiadne štátne dávky ani dávky sociálneho poistenia, nevlastnil žiadnu nehnuteľnosť, ani vozidlo. Býval so svojou matkou a sestrou v 3-izbovom byte v H., kde náklady na domácnosť predstavovali sumu 600,- eur, vrátane energií (otec uviedol, že sa podieľal sumou 300,- eur). Ďalšie výdavky otec uviedol 20,- Eur za TV a 20,- eur za paušál, 100,- eur na stravu. Otec zároveň tvrdil, že platil dlh 100,- eur za úver, ktorý si vzal na prerábku v domácnosti matky a tiež dlhy v sociálnej a zdravotnej poisťovni, ktoré však nevyčíslil a nepreukázal. V súčasnosti bol podľa vlastného vyjadrenia (dva mesiace) zamestnaný ako skladník s príjmom 1 500,- eur. Výdavky maloletého ustálil v sume približne 400,- eur mesačne, keď mesačne za primeranú považoval sumu 150,- eur na stravu, 50,- eur na hygienu, 30,- eur oblečenie, 30,- eur na lieky, 20,- eur na voľnočasové aktivity a poplatky za škôlku 80,- eur mesačne. Zároveň bolo zrejmé, že so starostlivosťou o maloletého boli spojené aj ďalšie náklady, a to na prepravu maloletého, hračky, účasť na nákladoch na bývanie a iné mimoriadne náklady, kde na tieto ostatné náklady súd zarátal sumu 40,- eur.

4. Dospel k záveru, že je v najlepšom záujme maloletého, aby bol zverený do osobnej starostlivosti matky, ktorá mu riadne a dlhodobo zabezpečovala každodennú starostlivosť. Otec nekonal v záujme maloletého, keď po podaní návrhu na súd zo strany matky prestal plniť svoju vyživovaciu povinnosť, pričom za toto konanie bol právoplatne odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy. Napriek dohode rodičov o absolvovaní psychologického poradenstva z dôvodu narušenej komunikácie sa otec tomuto poradenstvu napokon nepodrobil. Rovnako nevyužíval všetky možnosti na realizáciu styku s maloletým a nerešpektoval ustálený režim maloletého. Otec síce priznal užívanie marihuany, avšak toto svoje tvrdenie následne bez preukázania poprel. Súd preto dospel k záveru, že matka disponuje vyššou mierou rodičovských kompetencií potrebných na riadne zabezpečovanie starostlivosti o maloletého, čo napokon ani otec nespochybnil. Keďže žiaden z rodičov nemal obmedzené rodičovské práva a povinnosti, právo zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok zveril obom rodičom. Styk otca s maloletým upravil počas víkendu približne v súlade s návrhom matky, pričom rozšíril navrhovanú úpravu o možnosť styku otca s maloletým aj v stredu počas kalendárneho týždňa, nakoľko táto úprava podľa názoru súdu rešpektuje právo otca podieľať sa na výchove maloletého, zabezpečuje mu možnosť s maloletým prehĺbovať svoj vzťah a rešpektuje aj režim maloletého. Súd nevzhladol dôvody, pre ktoré by nebolo možné umožniť prespatie maloletého v domácnosti otca, keďže maloletý aj v minulosti u otca prespával, maloletý má pozitívny vzťah k otcovi a zo šetrenia v domácnosti otca bolo zistené, že otec mal v domácnosti vytvorené vhodné podmienky pre pobyt maloletého. K obavám matky v súvislosti s odmietavým postojom maloletého uviedol, že je úlohou rodičov motivovať maloleté dieťa k vzťahu s oboma rodičmi a je prirodzené, že dieťa si musí postupne na novú situáciu zvyknúť. S prihliadnutím na malú frekvenciu styku otca s maloletým však súd zohľadnil aj návrh matky a odporúčanie kolízneho opatrovníka a styk otca s maloletým počas určených víkendov na prvé dva mesiace od právoplatnosti rozsudku upravil len počas jedného dňa tak, aby mal maloletý dostatočný priestor postupne sa adaptovať na novú situáciu. Od matkou navrhovanej úpravy styku otca s maloletým počas víkendu sa súd odchyľil vo vymedzení času návratu do domácnosti matky, kedy matka navrhovala návrat o 10:00 hod. Súd však ukončenie styku určil na 18:00 hod s prihliadnutím na možnosť efektívne využiť celý deň trávením spoločného času otca s maloletým a zároveň s prihliadnutím na vzdialenosť bydlísk rodičov a potrebný čas strávený prepravou. Vo vzťahu k určeniu vyživovacej povinnosti prihliadol na skutočnosť, že matka si plní vyživovaciu povinnosť v podstatnej miere výkonom osobnej starostlivosti. Následne, zohľadňujúc odôvodnené potreby maloletého, vychádzal z potenciality otca dosahovať príjem najmenej v sume 1 100,- eur mesačne v čistom, keďže takýto príjem dosahoval u zamestnávateľa I. B. B.. Z takto určeného príjmu v súlade s metodikou výpočtu výživného (18%) súd určil výživné vo výške 200,- eur mesačne od podania návrhu. Súd pritom zohľadnil aj skutočnosť, že v dobe pred podaním návrhu matkou na súd otec niekoľko mesiacov dobrovoľne uhrádzal výživné vo výške 200,- eur, preto je nepochybne v jeho schopnostiach a možnostiach takto stanovené výživné uhrádzať. Medzi rodičmi nebolo sporné, že od podania návrhu dňa 14.02.2024 otec uhradil výživné v sume len 300,- eur mesačne. Zročné výživné (po odpočítaní predmetnej sumy) za obdobie od podania návrhu, t.j. od 14.02.2024 do vyhlásenia rozsudku v sume 2 610,30,- eur uložil otcovi splatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň zrušil

neodkladné opatrenie o povinnosti otca dočasne platiť výživné. O trovách konania rozhodol v zmysle § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal otec v zákonnej lehote odvolanie. Z obsahu odvolania vyplýva námietka, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutočný stav veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 62 ods. 1 CMP a § 365 ods. 1 písm. f) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Mal za to, že obaja rodičia sú schopní zabezpečiť rovnakú úroveň starostlivosti o maloletého, preto ho mal súd zveriť do striedavej osobnej starostlivosti, čím bude maloletému umožnené rozvíjať citové puto s oboma rodičmi rovnomerne. Pred podaním návrhu matky s maloletým trávil veľa času, následne mu matka začala brániť v stretávaní sa so synom a stretnutia s ním podmieňovala jej prítomnosťou. K uvedenému navrhol vypočuť ako svedkov súrodencov a matku. Styk upravený súdom prvej inštancie v stredu od 16:00 hod. do 19:00 hod. zasahuje do jeho výkonu práce, keďže ranná zmena trvá od 06:00 hod. do 14:00 hod. a poobedná od 14:00 hod. do 22:00 hod., pričom presun do bydliska maloletého trvá 2,5 hod. Namietal aj úpravu styku počas prvých dvoch mesiacov od právoplatnosti, tiež z ohľadom na nemožnosť presunu do jeho bydliska s ohľadom na potrebu cestovania. Nesúhlasil s rozsahom vyživovacej povinnosti. Namietol najmä výdavok maloletého na hygienu v sume 50,- eur mesačne, keďže maloletý už nie je plienkovaný. Poukázal na svoj mesačný príjem v sume 1 200,- eur a výdavky: nájomné 300,- eur, pôžička 100,- eur, paušál 30,- eur, strava 200-300,- eur, cestovné za maloletým 50,- eur, lieky 30,- eur, t.j. v sume 800 – 850,- eur. Navrhol určiť výživné v sume 120,- eur mesačne, teda vo výške, v ktorej bol určený právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 15CoP/67/2024 zo dňa 23.05.2024, ktorý je záväzný pre súd prvej inštancie a nemôže ho svojvoľne meniť.

6. Matka sa v priebehu odvolacieho konania vyjadrovala k rozsudku a odvolaniu otca priebežne s tým, že v prvom vyjadrení považovala rozsudok za vecne správny, dostatočne odôvodnený a reflektujúci najlepší záujem maloletého, ale v závere navrhla upraviť styk otca s maloletým každý párný víkend v sobotu od 10:00 hod. do 18:00 hod. Poukázala na neschopnosť otca zabezpečiť riadnu a konzistentnú starostlivosť o maloletého a vytvoriť mu stabilné, bezpečné a predvídateľné výchovné prostredie. Otec nerešpektuje základné pravidlá výchovy a režimu maloletého. Otec tiež nie je schopný viesť s matkou konštruktívnu komunikáciu, o čom svedčia aj incidenty, na ktoré poukázala matka, kedy otec nerešpektoval vzájomnú dohodu, maloletého matke nevrátil podľa dohody a matka bola nútená zavolať políciu. Otec mal na maloletého pri preberaní od matky vplývať tak, že ho manipuloval otázkami, či chce ísť k mame, alebo či ide k tatovi, maloletého ešte viac rozrušoval. Medzi rodičmi došlo pri preberaní ku kriku a fyzickému kontaktu, keď si maloletého doslova trhali z rúk. Incident z júna 2025 mal dopad na psychické prežívanie maloletého, ktorý sa po incidente mal vyjadriť, že sa bojí byť u tatu, oco kričal na mamu. Po návrate od otca bol maloletý k matke chladný, mal sa vyjadriť, že mama je zlá, nechce ju. Stará matka maloletého rozširuje o matke hanlivé a nepravdivé informácie. Keďže otec žije so svojou matkou, je dôležité zohľadniť aj prostredie, v ktorom sa bude styk realizovať. Pretože prostredie, v ktorom prevláda napätie, verejné osočovanie a osobné útoky na matku, nemožno považovať za harmonické, bezpečné, ani vhodné pre zdravý vývin maloletého dieťaťa. Súdom prvej inštancie určené výživné je podľa matky primerané jeho schopnostiam a možnostiam, čo je zrejmé aj z príjmu a výdavkov deklaroványmi otcom. Matka poukázala na to, že otec vyhotovuje nahrávky s maloletým, ktoré by odvolací súd nemal brať do úvahy, keďže sú výsledkom manipulatívneho správania otca s cieľom zachytiť momenty, kedy sa dieťa vyjadruje v prospech otca. Cieľom otca je očierňovať matku, spochybňovať jej starostlivosť, manipulovať maloletého proti matke. Otec opakovane podsúva, že maloletý za ním plače, resp., že nemôže ísť k nemu kvôli nej, ale ona vysvetľuje maloletému, že čakajú na právoplatný rozsudok, nikdy mu nehovorí nič, čo by malo maloletého obrátiť proti otcovi. V novembri 2025 matka poukázala na eskaláciu správania starej matky maloletého – I. J., ktorá zverejňuje osobné údaje o maloletom bez súhlasu rodičov, ovplyvňuje verejnú mienku jej opakujúcimi príspevkami na sociálnej sieti a dehonestuje matku, čo prehĺbuje konflikt a nepriamo môže vplývať na psychickú pohodu maloletého. Otec má právo žiť so svojou matkou, avšak jeho právo nemôže byť uplatňované na úkor najlepšieho záujmu maloletého vyrastať v zdravom prostredí tak, ako to vyplýva z rozhodnutí vyšších autorít, ktoré označila. Z uvedeného dôvodu by mal odvolací súd rozsudok zmeniť tak, aby maloletý neprespával v domácnosti starej matky, resp. aby styk otca s maloletým prebiehal mimo bydliska starej matky, na neutrálnom mieste. Takýto zásah do styku otca je primeraný a nevyhnutný v zmysle princípu proporcionality, rešpektuje právo dieťaťa na kontakt, avšak chráni dieťa pred nepriaznivým prostredím. V dôsledku správania starej matky matka na ňu podala trestné oznámenie a žalobu na ochranu osobnosti a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Za obzvlášť závažný považovala incident z 11.12.2025, kedy sa stará matka domáhala vydania maloletého

pred bytovým domom matky, prítom maloletý bol v danom čase chorý. Stará matka celú situáciu vysielala naživo na sociálnej sieti. Počas vysielania uvádzala osobné údaje o maloletom, opisovala jeho zdravotný stav, zverejnila polohu a vzhľad bytového domu, v ktorom matka s maloletým býva a šírila nepravdivé a spoločensky diskreditujúce výroky o matke. Matka priložila denníky styku otca s maloletým, komunikáciu medzi rodičmi, záznam o podaní oznámenia o priestupku z incidentu dňa 29.06.2025, zvukové nahrávky, prepis zvukových nahrávok, hlasovú správu – vyjadrenie starej matky, videozáznamy starej matky, nahrávka matky s maloletým, video z incidentu dňa 11.12.2025, dosahy starej matky na verejnosť, komentár sledujúcej, uznesenie Okresného súdu Malacky č. k. 4Cos/1/2025-77 zo dňa 16.12.2025, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil I. J. v celom rozsahu odstrániť konkrétne, tam špecifikované príspevky zverejnené na sociálnej sieti.

7. Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - otcom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie v súvislosti s úpravou výkonu práv a povinností rodičov k maloletému A., ktorým zveril maloletého do starostlivosti matky, upravil styk otca s maloletým (spôsobom špecifikovaným v odseku 1 tohto rozhodnutia), uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 200,- eur mesačne od podania návrhu, vrátane zročného výživného, zrušil neodkladné opatrenie ukladajúce otcovi dočasne prispievať na výživu maloletého a rozhodol o trovách prvoinštančného konania.

9. Odvolací súd preberá skutočný stav zistený súdom prvej inštancie, ktorý dospel k správnym zisteniam, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre meritórne rozhodnutie, pričom sa vysporiadal s podstatnými argumentmi otca a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne zákonné ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na presvedčivé písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie námietky nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd dopĺňa nasledovné:

10. V prejednávanej veci podal odvolanie otec, ktorý nesúhlasil s rozhodnutím súdu prvej inštancie o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky, keďže zastával názor, že obaja rodičia sú spôsobilí zabezpečovať výchovu a starostlivosť o maloletého v rovnakej miere. Odvolanie otca je zmätočné, keďže v odvolacom návrhu sa domáhal zmeny rozhodnutia v časti týkajúcej sa úpravy styku a výživného. Z obsahu odvolania však vyplýva, že otec namietal aj rozhodnutie o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach, t. j. aj vo vzťahu k zvereniu maloletého, pričom odvolanie posúdil podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP).

11. V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

12. Podľa článku 5 ZoR záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadnia najmä: a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej,

telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

13. Podľa článku 24 ods. 2 a 3 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

14. V článku 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

15. V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

16. Podľa § 36 ods. 1 ZoR rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

17. Podľa § 24 ods. 3 ZoR ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

18. Podľa § 24 ods. 5 ZoR súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

19. Podľa § 25 ods. 2 ZoR ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

20. Podľa § 28 ods. 1 písm. a) a § 28 ods. 2 ZoR súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

21. Striedavá osobná starostlivosť kladie na rodičov vysoké ľudské i osobnostné požiadavky, ak ju však rodičia dokážu kultivovane zvládnuť, potom sa výrazne zvyšuje predpoklad, že láskyplný a produktívny vzťah dieťaťa k obom rodičom zostane zachovaný. Preto v prípade takéhoto návrhu rodiča musí súd primárne skúmať splnenie všetkých zákonných kritérií. Prvým kritériom striedavej osobnej starostlivosti je, že obaja rodičia sú spôsobilí dieťa vychovávať. Druhým takýmto kritériom je, že obidvaja rodičia majú o osobnú starostlivosť o dieťa záujem. Tretím kritériom je, že striedavá starostlivosť je v záujme dieťaťa. Medzi dôležité kritériá posudzovania záujmu maloletého dieťaťa patria predovšetkým: 1. citové väzby dieťaťa, 2. vývinové potreby, 3. stabilita budúceho výchovného prostredia, 4. schopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Typickými prípadmi rodičov, ktorí nie sú vhodní na striedavú starostlivosť sú rodičia, ktorí pôsobia na osobnosť dieťaťa alebo na jeho výchovu negatívne. Vnášajú do výchovy dieťaťa nestabilitu, majú správne výchovné pôsobenie druhého rodiča, vytvárajú tlak na psychiku dieťaťa, podporujú v dieťati nesprávne návyky a pod. Striedavá starostlivosť

tiež nie je vhodným riešením v prípade, ak nevyhovuje osobnosti dieťaťa. Štvrtým kritériom je, že takto budú lepšie zaistené potreby dieťaťa. V prípade splnenia všetkých špecifikovaných zákonných podmienok kumulatívne by striedavá starostlivosť mala v praxi predstavovať po rozpade partnerského vzťahu rodičov jednu z najpodstatnejších alternatív riešenia pre deti, práve z pohľadu vyššie zákonmi a medzinárodnými dohovormi citovanými ustanoveniami o najlepšom záujme dieťaťa, ktorý je potrebné vždy primárne sledovať.

22. Skúmajúc jednotlivé kritéria dospel aj odvolací súd k záveru, že na strane otca boli zistené okolnosti, ktoré nie sú zlučiteľné s realizáciou striedavej osobnej starostlivosti tak, aby bol naplnený prvoradý záujem maloletého.

23. Je možné sa stotožniť s otcom v tom, že prvé kritériom striedavej osobnej starostlivosti bolo naplnené tým, že na základe šetrenia Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny bolo zistené, že obaja rodičia sú spôsobilí dieťa vychovávať. Spôsobilosť výchovne pôsobiť na dieťa však nemožno automaticky spájať s formou striedavej osobnej starostlivosti. Tým, že súd prvej inštancie upravil rozšírený styk otca s maloletým, potvrdil, že otec je spôsobilý výchovne pôsobiť na maloletého (inak povedané styk nezakázal), ale nie vo forme striedavej osobnej starostlivosti.

24. Druhé kritériom bolo bez pochyby naplnené v tom, že obidvaja rodičia majú o osobnú starostlivosť o dieťa záujem.

25. Z obsahu odvolania je však zrejmé, že otec opomenul, že pri rozhodovaní súdu je potrebné hodnotiť aj ďalšie kritéria a nepostačuje, ak rodič je spôsobilý na dieťa výchovne pôsobiť a má záujem o osobnú starostlivosť. Tretím kritériom totiž je, že striedavá starostlivosť je v záujme dieťaťa. V tomto smere považuje odvolací súd odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie za vyčerpávajúce, pokiaľ ide o dôvody, pre ktoré bolo rozhodnuté o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky. Otec vo svojom odvolaní uviedol len stručné dôvody, pre ktoré považoval skutkové zistenia a ich následné hodnotenie súdom prvej inštancie za nesprávne, najmä pokiaľ ide o záver, že maloletý nemá byť zverený do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Samotná skutočnosť, že obaja rodičia disponujú zázemím v podobe domácnosti vhodnej na výkon osobnej starostlivosti, ako aj existencia pozitívneho vzťahu maloletého k obojmu rodičom, však sama osebe nepostačuje na záver, že striedavá osobná starostlivosť je v najlepšom záujme maloletého. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že otec svojím správaním – najmä nerešpektovaním režimu maloletého, neplnením vyživovacej povinnosti, nevyužívaním styku s maloletým a nepodrobením sa odporúčanému psychologickému poradenstvu – sám prispel k tomu, že nebolo možné prijať záver o vhodnosti striedavej osobnej starostlivosti. Za daného stavu preto súd prvej inštancie správne uzavrel, že potreby maloletého sú aktuálne lepšie zabezpečené v osobnej starostlivosti matky než v režime striedavej osobnej starostlivosti. Striedavá osobná starostlivosť totiž predpokladá od rodičov systematický a zodpovedný prístup k výchove dieťaťa, rešpektovanie jeho individuálnych potrieb vrátane denného režimu, ako aj ochotu odstraňovať zistené nedostatky. Súd prvej inštancie sa pritom snažil prispieť k zlepšeniu rodičovských kompetencií aj prostredníctvom psychologického poradenstva, ktorému sa však otec riadne nepodroboval. Striedavá osobná starostlivosť si vyžaduje schopnosť rodičov komunikovať aspoň v takej miere, aby výkon osobnej starostlivosti prebiehal bez zaťahovania dieťaťa do konfliktu medzi rodičmi. V prejednávanej veci však takáto úroveň komunikácie preukázaná nebola. Naopak, otec umožnil svojej matke aktívne zasahovať do vzťahov medzi účastníkmi konania, a to v rozsahu, ktorý vyvolal ďalšie konflikty. Odvolací súd preto konštatuje, že nedostatky vytykané súdom prvej inštancie neboli odstránené ani v priebehu odvolacieho konania. Otec tak nepreukázal, že je schopný zabezpečiť výchovu a starostlivosť o maloletého v kvalitatívne porovnateľnom rozsahu ako matka a preto neboli splnené predpoklady pre zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti rodičov.

26. Z odvolania otca vyplýva, že nesúhlasí s úpravou styku v stredu z dôvodu kolízie s jeho pracovnými zmenami. Otec však v odvolaní neuviedol žiadny konkrétny návrh alternatívnej úpravy styku počas pracovného týždňa. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že styk rodiča s maloletým dieťaťom predstavuje jeho právo, nie povinnosť. Pokiaľ preto otec nebude môcť realizovať styk v určenom čase, je na jeho strane, aby túto skutočnosť oznámil matke maloletého. Odvolací súd nezistil dôvod na zúženie rozsahu styku otca s maloletým oproti úprave stanovenej súdom prvej inštancie. Takáto zmena by nebola v súlade so záujmom maloletého na zachovaní a rozvíjaní vzťahu s oboma rodičmi a na ich účasti na jeho výchove a starostlivosti.

27. Pokiaľ otec namietal rozsah styku s maloletým počas prvých dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia z dôvodu vzdialenosti bydlísk rodičov, odvolací súd túto námietku považuje za nedôvodnú. Súd prvej inštancie stanovil pomerne široké časové rozmedzie realizácie styku od 10:00 hod. do 18:00 hod., ktoré umožňuje primerané stretnutia maloletého s otcom. Vzhľadom na krátke adaptačné obdobie po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia odvolací súd nevzhladol úpravu styku zvolenú súdom prvej inštancie ako neoprávnené zasahujúcu do práv otca. Takto nastavený režim styku rešpektuje predovšetkým záujem maloletého, ktorý má prednosť pred osobnými preferenciami rodiča a ktorému sa musí prispôbiť výkon rodičovských práv.

28. Odvolaciemu súdu nie je zrejmé, k akým konkrétnym skutočnostiam by mali vypovedať otcom navrhovaní svedkovia, súrodenci a matka otca. Z celkového prístupu otca vyplýva, že namiesto prevzatia rodičovskej zodpovednosti ju prenáša na rodinných príslušníkov, čo paradoxne konflikt medzi rodičmi prehĺbilo. Súd zdôrazňuje, že rozhodovanie o dieťati je výlučne v právomoci rodičov, ktorí by mali byť dostatočne zrelí na to, aby pochopili, že jedine oni majú právo rozhodovať o svojom dieťati a že v prípade neschopnosti dohody rozhoduje súd. Pokiaľ mali byť svedkovia vypočutí s cieľom posúdiť údajné bránenie styku otca s maloletým, táto skutočnosť nie je predmetom konania. V prípade neplnenia vykonateľného rozhodnutia je zákonným prostriedkom nápravy návrh na výkon rozhodnutia. V predmetnom konaní súd rozhoduje výlučne o tom, či úprava styku zodpovedá najlepšiemu záujmu dieťaťa a súčasne rešpektuje právo rodiča na pravidelný osobný kontakt s dieťaťom a na rozvíjanie citových väzieb.

29. Otec napokon namietal aj výšku vyživovacej povinnosti určenej súdom prvej inštancie v sume 200,- eur mesačne, pričom poukazoval na svoj mesačný príjem vo výške 1 200,- eur a na ním tvrdené mesačné výdavky do výšky približne 850,- eur.

30. Podľa § 62 ods. 1 až 5 ZoR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepĺnoleté dieťaťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

31. Podľa § 75 ods. 1 ZoR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

32. Podľa § 77 ods. 1 ZoR právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

33. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia v tejto časti dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri určení výšky vyživovacej povinnosti správne vychádzal zo zistených príjmových a majetkových pomerov rodičov, ako aj z odôvodnených potrieb maloletého.

34. Samotná skutočnosť, že otec poukazuje na svoje bežné mesačné výdavky, nemôže bez ďalšieho viesť k zníženiu jeho vyživovacej povinnosti, keďže vyživovacia povinnosť rodiča k dieťatu má prednosť pred inými výdavkami rodiča. Správne matka poukazovala na pomer príjmu otca k jeho výdavkom. Aj po odpočítaní všetkých, ním deklarovaných výdavkov mu zostane čiastka 350,- eur, ktorá postačuje na úhradu výživného vo výške určenej rozsudkom. Námietky otca smerujúce k neodôvodnenosti výdavkov maloletého taktiež neobstoja, a to už len s poukazom na ním uvádzanú štruktúru vlastných výdavkov. Zo samotných tvrdení otca vyplýva, že na splátku pôžičky vynakladá sumu 100,- eur mesačne a na vlastnú

stravu približne 300,- eur mesačne. V tomto kontexte sa výživné určené pre maloletého v celkovej sume 200,- eur mesačne nejaví ako neprimerané, naopak, vzhľadom na deklarované výdavky otca na vlastné potreby je jeho námietka absolútne nedôvodná.

35. Vychádzajúc z príjmu otca ustáleného súdom prvej inštancie vo výške 1 100,- eur mesačne, zo zaužívanej súdnej praxe pri určovaní výšky výživného (Metodika – Výživné), ako aj so zohľadnením odôvodnených mesačných výdavkov maloletého ustálených v sume približne 400,- eur, odvolací súd nezhliadol dôvod, pre ktorý by sa otec nemal podieľať na úhrade týchto nákladov aspoň v rozsahu jednej polovice. Za tejto situácie odvolací súd nepovažoval námietku otca smerujúcu proti výške určeného výživného za dôvodnú.

36. Odvolací súd považuje za obzvlášť znepokojujúce, že otec si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému riadne neplnil, a to až do takej miery, že bol uznaný vinným pre prečin zanedbania povinnej výživy. Takéto konanie nemožno z pohľadu záujmu maloletého akceptovať. Ani prípadné spory medzi rodičmi, ani tvrdenia otca o obmedzovaní styku s maloletým, nemôžu byť dôvodom na neplnenie základnej rodičovskej povinnosti zabezpečiť výživu maloletého dieťaťa. Vyživovacia povinnosť rodiča voči dieťaťu patrí medzi jeho základné zákonné povinnosti a jej plnenie nemožno podmieňovať správaním druhého rodiča. Odvolací súd preto zdôrazňuje, že rodičovstvo nepredstavuje len uplatňovanie rodičovských práv, ale predovšetkým nesie so sebou zodpovednosť za riadne plnenie rodičovských povinností, medzi ktoré patrí najmä zabezpečenie výživy maloletého dieťaťa.

37. K námietke otca, že súd prvej inštancie zmenil právoplatný rozsudok Krajského súdu v Trnave o určení výživného v rozsahu 120,- eur, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie nerozhodol vo veci samej, ale nariadil neodkladné opatrenie. Rozsah výživného určeného neodkladným opatrením je diametrálne odlišný od výživného určeného vo veci samej. V konaní o neodkladnom opatrení sa výživné určuje len v nevyhnutnej miere a výlučne na základe osvedčených skutočností. Vo veci samej, ako je tomu aj v prejednávanej veci, súd po riadnom dokazovaní posudzuje všetky hmotnoprávne kritériá upravené v Zákone o rodine, pričom zohľadňuje schopnosti a možnosti rodičov a odôvodnené potreby (nielen nevyhnutné) maloletého dieťaťa.

38. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sú všetky odvolacie námietky otca podľa odvolacieho súdu nedôvodné.

39. Špecifikum prejednávanej veci predstavuje skutočnosť, že matka proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie nepodala, avšak v odvolacom konaní vystupovala procesne aktívnejšie než otec. V priebehu konania totiž poukazovala na skutočnosti, ktoré mali nastať po vydaní rozsudku súdu prvej inštancie a ktoré podľa jej názoru podstatne zmenili pomery účastníkov v rozsahu odôvodňujúcim zmenu napadnutého rozhodnutia. Navrhovala preto, aby odvolací súd po doplnení dokazovania zmenil rozhodnutie v časti úpravy styku otca s maloletým tak, že styk bude realizovaný bez prespatia maloletého v domácnosti, ktorú otec zdieľa so svojou matkou. Podľa tvrdení matky matka otca vyvíja voči nej cieleňú a spoločensky neprijateľnú aktivitu, čo má negatívny vplyv na prostredie, v ktorom sa maloletý počas styku zdržiava. Na tomto mieste je potrebné poukázať na určitú nekonzistentnosť vo vyjadreniach matky, keď na jednej strane označila rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny, preto sa zrejme neodvolala, no následne navrhla jeho zmenu v časti úpravy styku otca s maloletým. V tomto smere však matka zotrvala na stanovisku, že styku otca s maloletým nebráni, avšak považuje za nevyhnutné uprednostniť najlepší záujem maloletého pred právom otca realizovať styk spojený s prespaním, a to z dôvodov uvádzaných v jej podaniach.

40. S poukazom na § 63 CMP, podľa ktorého je v odvolacom konaní možné uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy, § 65 CMP, podľa ktorého odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu, v spojení s § 40 CMP, podľa ktorého súd môže prekročiť návrhy účastníkov, odvolací súd z úradnej povinnosti preskúmal, či správanie starej matky voči matke maloletého by mohlo viesť k zúženiu styku otca s maloletým oproti úprave stanovenej súdom prvej inštancie. Podstatou argumentácie matky je predpoklad negatívneho výchovného pôsobenia zo strany starej matky, s ktorou otec aktuálne žije v spoločnej domácnosti. Z uvedeného dôvodu matka navrhla zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti styku tak, aby maloletý neprespával v domácnosti starej matky, respektíve aby styk otca s maloletým prebiehal mimo bydliska starej matky, na neutrálnom mieste. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že zasahovanie starej matky

do výkonu rodičovských práv a povinností nepredstavuje novú skutočnosť, keďže táto bola zistená už štetím pomerov v správe Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky z 15.03.2024.

41. Odvolací súd dospel k záveru, že účel navrhovaný matkou by zúžením styku otca s maloletým nebol naplnený. Úprava navrhovaná matkou by nezabránila otcovi, aby styk realizoval aj v prítomnosti starej matky. V prípade, že by existovali akékoľvek obmedzenia uložené starej matke, otec je povinný ich rešpektovať. Tieto obmedzenia však nijako nebránia otcovi v možnosti osobne sa starať o maloletého v mieste jeho bydliska, vrátane prespatia. Aj keď sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že bolo v najlepšom záujme maloletého jeho zverenie do osobnej starostlivosti matky, nemožno opomíňať, že ani otec nebol obmedzený vo svojich rodičovských právach a povinnostiach a má právo podieľať sa na výchove a starostlivosti o maloletého. Úprava styku, podľa ktorej sa rodič stretáva s maloletým každý druhý víkend s prespaním a s ďalšou úpravou styku počas jedného dňa v týždni, sa považuje za štandardný rozsah styku. Jeho zúženie je prípustné len v prípade, že je to odôvodnené záujmom maloletého dieťaťa. Odvolací súd berie do úvahy výhrady matky vo vzťahu k vyjadreniam, príspevkom a správaniu starej matky. Na druhej strane je však otázne, či si matka uvedomuje svoj podiel na prehĺbovaní rodičovského konfliktu. Napriek tomu, že uviedla, že nemieni brániť otcovi v styku s maloletým, zároveň deklarovala, že vyčká na právoplatné rozhodnutie súdu, čím dochádza k obmedzeniu práva otca na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s oboma rodičmi.

42. Odvolací súd tiež nerozumie pasívnemu prístupu otca k zásahom jeho matky do vzťahu medzi rodičmi a maloletým. Pokiaľ sa otec riadne neujme svojej otcovskej role, celkom dôvodne hrozí, že detstvo maloletého bude negatívne ovplyvnené súdnymi konaniami. Maloletý môže hodnotiť správanie otca vrátane jeho reakcií na osočovanie matky zo strany starej matky. Ochranný pud maloletého voči matke môže napokon viesť k odmietaniu otca, čo si otec zrejme neuvedomuje. Je povinnosťou oboch rodičov, aby sa v záujme maloletého snažili o výmenu nevyhnutných informácií týkajúcich sa jeho starostlivosti, a to bez vzájomného osočovania, privolávania policajnej hliadky alebo nahrávania. Odvolací súd sa oboznámil s obsahom týchto nahrávok a dospel k záveru, že predmetné dôkazy nebude vykonávať. Dôvodom je jednak zásada hospodárnosti konania, keďže nahrávky nepovažuje za relevantné vo vzťahu ku konaniu, a jednak snaha súdu nepodporovať nevhodné správanie rodičov, t. j. vzájomné nahrávanie a manipuláciu obsahu s cieľom vykresliť seba v pozitívnom svetle alebo ovplyvniť maloletého. Súd preto konštatuje, že na takto produkované dôkazy neprihliadol.

43. Na základe uvedeného, matkou uvádzané skutočnosti nepovažoval odvolací súd za také, ktoré by boli spôsobilé prívodiť zúženiu styku otca s maloletým oproti úprave v rozsudku súdu prvej inštancie.

44. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie za použitia ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP vo všetkých výrokoch, vrátane odvolaním osobitne nenapadnutých závislých výrokoch o zročnom výživnom, trovách konania, ako aj o zrušení neodkladného opatrenia ako vecne správny potvrdil. Zároveň rozhodol o trovách odvolacieho konania za použitia § 52 CMP v spojení s § 58 CMP a § 396 ods. 1 CSP.

45. Ďalšie argumenty rodičov odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

46. Odvolací súd dáva do pozornosti splnomocnenca matky, že vo vyjadrení z 11.11.2025 sú označené početné rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré sa mali týkať otázok starostlivosti súdu o maloletých, avšak tieto s riešením takýchto otázok nesúviseli (napríklad I. ÚS 233/2019, II. ÚS 195/2017, II. ÚS 596/2017, II. ÚS 27/2012, rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/108/2015, sp. zn. 3Cdo/88/2011, 4Cdo/97/2010).

47. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).